

ikke Obligationernes Egenkab af kongelige Obligationer, men det er den betydelige Amortisation, der gjør, at de for Størstedelen ere paa faste Hænder, samt at Regjeringen maa gjøre betydelige Indkjøb af dem, hvorved Prisfærdi drives i Veiret. Det vil derfor heller ikke være mig muligt i og for sig at ansee det Exempel, som den ærede Rigsdagsmand anførte om Forholdet mellem brasilianske garanterede Actier og brasilianske Obligationer, som et Beviis i den her omhandlede Henseende, uden at jeg kjendte alle Enkeltighederne saavel ved Actierne som ved Statsobligationerne — men jeg skal desuagtet villig indrømme, at jeg har den Tillid til den ærede Rigsdagsmands finansielle Takt, at jeg vil antage, at der er en Forskjel paa disse to Slags Papirer, men maaskee dog ikke slet saa betydelig, som han mener.

En æret Rigsdagsmand (Zahle) er gaaet flere Aar tilbage i Tiden, jeg troer til 1854, og fremsførte nogle Bemærkninger om mit politiske Forhold dengang. Jeg maa erindre om, at det ikke forekommer mig at være heldigt at fremkomme med saadanne politiske Strøbemærkninger; jeg skal aldrig sige en alvorlig politisk Debat om noget som helst Punkt i mit offentlige Liv, men saaledes leilighedsvis at indblande en forskjellig Opfattelse af tidligere politiske Forhold, troer jeg er meget urigtigt. Jeg troer forøvrigt, at den ærede Rigsdagsmand skal være opmærksom paa sin Tilbøielighed til bestandig at komme med Sigt, hvilken Tilbøielighed, saaledes forekommer det mig, mere og mere antager Charakteren af en fix Idee; jeg troer, han skal vogte sig for hyderligere at fastholde den, da den allerede hos ham sidder temmelig fast.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blitzen-Vinecke) har sagt, at jeg i denne Sag har forsøgt at ville „vadske“ mig; det forholder sig ikke saa — jeg troede, at det maatte være af Interesse for Rigsdagen at kjende mit Forhold til Sagen, og jeg har betegnet det ganske klart og simpelt; det forekommer mig derimod, at den ærede Rigsdagsmand selv forsøgte en saadan lille Vadskning med Hensyn til sit Forhold til Sagen i forrige Session. Hvad jeg i den Henseende har

anket over, det er, at den ærede Rigsdagsmand ikke brugte sin Stilling i det forrige Cabinet, naar han ansaae denne Sag som saa urigtig, til at bringe den i Orden; hvis vore ærede Formænd havde bragt den i Orden, saa havde den jo ikke eksisteret nu; troede de dengang, at dette var saa let, saa havde det været særdeles ønskeligt, om de havde gjort det — de havde da ialtsald i den Henseende været Handlernes Mand; men at den ærede Rigsdagsmand efterat være udtraadt af Regjeringen, og da det nuværende Ministerium var i sine første Barndomsdage, her bragte frem, hvad han i sin Egenkab som Medlem af Cabinettet havde erfaret, det var det, hvorover jeg ankede. Jeg anseer dette fremdeles for urigtigt gjort af den ærede Rigsdagsmand, og jeg vilde meget have ønsket, at de samme Ræfter, som bleve anvendte i den Retning, vare blevne anvendte paa at ordne Sagen; — Forsøget paa at combinere den ind i den almindelige Jernbanesag, anseer jeg ikke for heldigt. Enhver Ting har en vis bestemt Værdi, og selv om man seer denne Sag saa mørk, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), thi han seer den jo meget mørk, saa har det ved nærmere Overveelse dog vist sig, at der her ikke er Spørgsmaal om Offre af flere Millioner, men at de højest kunne regnes til et Par Hundredefusinder. Jeg kan forøvrigt ikke andet end glæde mig over, at den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand nu seer Sagen betydelig lysere, end jeg fra Først troede; den ærede Rigsdagsmand har — jeg huffer ikke, om det var igaar eller idag, det løber noget i hinanden — fremsat Uttringer, som vise det, og at det Tab, hvorom der nu efter hans Mening kan være Tale, er langt ringere end det, som jeg tidligere troede, at han maatte anlæe det til. Den ærede Rigsdagsmand sagde nemlig, at han antog, at Tverbanen vilde omtrent komme til at staae paa samme Punkt som den, der gaaer igjennem Slesvig, og nu fandt han, at den slesvigste Jernbane forrentede omtrent 2 pCt., hvorfor han ogsaa antog, at den jydske Tverbane vilde forrente det samme; men der er jo aldeles ikke Tale om, hvad Tverbanen nu vil forrente, der er Tale om, hvad den vil forrente om 25 Aar, og naar vi